3 LEI

NOUL

Excentric Club

sensaționale aventuri sportive

4

IRON KING, CALUL-MINUNE

IRON KING, CALUL MINUNE

——— de ———

Martin Winfried

Colectia: Noul Excentric Club
Nr. 04

CUPRINS

PREFAŢĂ..3
I. ÎN PARADISUL SPORTULUI HIPIC....................................5
II. UN JOCKEU RENUMIT ŞI UN GRĂJDAR SĂRAC................9
III. COLETUL MISTERIOS...15
IV. DERBY-UL ENGLEZ..21

PREFAŢĂ

Percy Stuart, un tânăr american foarte bogat, independent şi manierat, maestru în toate sporturile, dorea să fie primit ca membru în renumitul »Excentric-Club«.

Dar Percy Stuart nu reuşi mult timp să-şi ajungă ţinta, deoarece statutele clubului prevedeau în mod expres că nu pot fi primiţi decât 197 de membri.

În afară de aceasta, Percy Stuart avea un duşman de moarte în baronetul Mac Hollister, care căuta, fără cruţare şi prin toate mijloacele, să îngreuneze primirea tânărului american ca membru al clubului.

Totuşi Percy, pătrunzând cu forţa în sala de şedinţe a clubului, obţinu să se admită pentru dânsul o excepţie a statutelor.

S-a pus însă condiţia ca Percy Stuart să rezolve un număr de probleme, propuse de conducerea clubului, număr echivalent cu membrii clubului, adică: 197.

Rezolvarea fiecărei din aceste probleme pune la o grea încercare forţa fizică şi spirituală a lui Percy, energia sa, precum şi amorul său propriu.

Percy Stuart semnă condiţiile, primind apoi de la mister William Spencer, preşedintele clubului, o scrisoare, care conţinea prima problemă. Imediat după rezolvarea primei însărcinări i se înmână o altă scrisoare, conţinând cea de a doua misiune.

....

S-au succedat apoi alte însărcinări. Iat-o pe cea de a patra:

»Peste opt zile, vor avea loc în Anglia cursele de cai de la Epson. Toate şansele de câştig le are Morning Star, calul de neînvins al baronetului Mac Hollister, membru în Excentric-Club«.

Acest cal a câştigat patruzeci de curse, neputând fi învins până în prezent.

Percy Stuart să încerce ca, pe un alt cal, să întreacă calul baronetului Mac Hollister, la cursa din Epson«.

I. ÎN PARADISUL SPORTULUI HIPIC

Ca în fiecare an, în luna iunie, când au loc alergările de cai pentru derby-ul englez, domnea şi acum o vie înfrigurare în New Market, un orăşel mic şi curat, situat la o depărtare de o oră de Londra.

Derby-ul englez e mai mult decât un eveniment sportiv. Începând de la data în care neuitatul sportsman »Earl of Derby« organizase pentru prima oară, pe propria sa cheltuială, alergările de cai de acest gen, ziua derby-ului se transformase într-o adevărată sărbătoare pentru poporul englez.

Se cifra la aproape un milion numărul celor ce veneau la Epson ca să asiste la aceste faimoase alergări de cai.

Cu prilejul derby-ului, pariurile ajungeau la milioane de şilingi, iar pentru un lord englez nu era o mai mare onoare în viaţa sa decât să câştige o dată marele premiu al derby-ului.

La New Market, evenimentul era aşteptat cu o încordare febrilă, datorită şi faptului că acolo se găseau toate grajdurile cu caii de curse. Populaţia din New Market nu trăia de altfel decât de pe urmele alergărilor de cai. Iată de ce fiecare locuitor din partea locului îşi punea toată nădejdea în sezonul alergărilor.

În fata unui mic şi curat grajd din New Market se opri un automobil, din care se dădu jos un domn, însoţit de o tânără frumoasă şi elegant îmbrăcată.

La poarta clădirii îşi făcu apariţia un bărbat înalt şi spătos, cu faţa roşie, cu părul puţin încărunţit şi purtând pantaloni de călătorie. Era o persoană cunoscută şi stimată în New Market: mister Andrew Porter, antrenorul baronetului Mac Hollister, care poseda unul din cele mai mari grajduri din Anglia.

— »Hello, Porter«, strigă cel ce coborâse din automobil. »După cum vezi, îmi ţin promisiunea. Morning Star e gata? Vom face astăzi ultima probă!«

— »Totul e în regulă, Sir« răspunse mister Porter. »Am luat măsuri ca terenul de antrenament să fie închis şi bine păzit. Fusese dorinţa dv., Sir, ca la antrenament să nu asistăm decât noi doi şi bineînţeles jockeul, care va călări pe Morning Star. Nu-l cunosc însă pe acest jockeu, întrucât mi se pare că nu v-aţi decis încă.«

— »Va mai fi de faţă cineva, dragă Porter«, răspunse baronetul Mac Hollister. »Va asista şi Lady Arabella Ryswood, care mi-a făcut plăcerea de a mă însoţi până aici. Dar iată că vine şi jockeul pentru care m-am decis. Astăzi va călări pentru prima oară pe Morning Star.«

— »A, e Dan Maher«, spuse vesel mister Porter. »O alegere excelentă, Sir! N-aţi fi putut face o alegere mai bună, căci Dan Maher e cel mai renumit dintre jockeii noştri. În ultimii trei ani a câştigat cele

mai multe curse.«

— »Acest Dan Maher mă costă o avere«, şopti Mac Hollister antrenorului său. »Dar nici nu-ţi închipui ce înseamnă pentru mine câştigarea derby-ului. Vom vorbi însă mai târziu despre aceasta. Să-l salut mai întâi pe Dan Maher, care, după cum am auzit, e foarte formalist«.

Dan Maher începuse ca simplu grăjdar dar, datorită iscusinţei sale în meşteşugul de jockeu şi succeselor obţinute, ajunsese multimilionar. Locuia la Londra într-o clădire splendidă, avea o moşie în Scoţia şi făcea parte din cele mai selecte cluburi.

Baronetul Mac Hollister întinse mâna jockeului, care îi răspunse cu o indiferenţă prefăcută.

Arunca însă pe furiş priviri spre Lady Arabella Ryswood şi se părea că frumuseţea acesteia îl fascinase.

— »Dacă eşti bun«, îi spuse baronetul, »te rog, mister Maher, să conduci pe Lady Ryswood la terenul de antrenament. Eu şi eu Porter vom scoate calul din grajd, căci nu permitem nici unui străin să se atingă de acest cal.

Nădăjduiesc, Porter, că ai luat toate măsurile ca niciun străin şi nici chiar servitorii mei să nu intre în grajdul în care se găseşte Morning Star!«

— »Vă dau cuvântul meu, Sir«, răspunse Porter orgolios, »că ultimele şapte nopţi le-am dormit în grajd, lângă cal. În afară de mine şi de grăjdarul cocoşat, care a îngrijit până acum de animal şi în care am toată încrederea, n-a mai intrat nimeni în grajdul lui Morning Star!«

— »Foarte bine«, spuse baronetul Mac Hollister. »Ţin totuşi, să mă asigur încă o dată că ai luai luate măsurile în privinţa lui Morning Star. Calul ăsta admirabil a dat dovadă că e de neînvins. A câştigat până acum 40 de curse în şir, învingând pe cei mai buni cai din Anglia. Acum, însă, e la cea mai grea încercare: trebuie să câştige derby-ul!

Am pus pariuri pe sume enorme pentru Morning Star. Pierderea banilor aş putea-o suporta, dar trebuie să-ţi mărturisesc, Porter, că acest derby are şi o altă însemnătate pentru mine.

Ai văzut pe tânăra lady, care a venit cu mine? Lady Arabella Ryswood e o tânără văduvă, căreia îi fac curte de mult timp. Mi-a declarat însă categoric că mă va lua de soţ numai atunci când voi câştiga derby-ul englez. Un capriciu poate, dar explicabil când e vorba de o englezoaică nobilă!«

Baronetul nu spunea însă că Lady Ryswood avea şi o avere considerabilă, din care cauză îi era şi mai dragă.

— »Înţeleg foarte bine dorinţa dvs.«, răspunse Porter.

— »Şi în afară de toate acestea, mai e o chestiune, care depinde de succesul lui Morning Star«, continuă baronetul. »E mai importantă

decât pariurile mele şi decât cucerirea frumoasei Lady Arabella Ryswood!

Cunoşti pe mister Percy Stuart, care are şi el un mic grajd cu cai de curse?«

— »Cai fără de valoare, Sir. Nici unul din ei nu poate fi periculos lui Morning Star!«

— »Percy Stuart este cel mai înverşunat duşman al meu«, spuse Mac Hollister ameninţător. »M-am opus energic primirii lui ca membru în »Excentric-Club«.

N-am reuşit să fie respins definitiv, dar a fost supus unei serii întregi de încercări, de a căror izbândă depinde dacă va fi sau nu primit ca membru al clubului.

Una din aceste misiuni este ca să învingă pe Morning Star, la derby-ul din Epson!

Ce crezi despre asta, dragă Porter? E posibil oare ca Percy Stuart să reuşească?«

— »E imposibil«, răspunse Porter imediat. »Dau capul meu că Morning Star va câştiga derby-ul!«

— »All right, Porter!« spuse uşurat baronetul Mac Hollister. »Ştiu că eşti un om pe care mă pot bizui!

Dacă Morning Star învinge, îţi voi dărui o mică avere. Dar acum, adu-mi te rog calul, căci sunt curios să aud părerea lui Dan Maher!«

Mac Hollister vru să deschidă uşa, în faţa căreia stăteau de vorbă. Porter îi spuse:

»Uşa e încuiată, Sir. E încuiată ca şi tezaurul băncii engleze din Londra. Daţi-mi voie s-o deschid!«

Antrenorul scoase o cheie complicată şi potrivi secretul lacătului, după care uşa fu deschisă. Baronetul Mac Hollister intră în grajdul în care se afla Morning Star, cel mai renumit cal de curse din Anglia.

II. UN JOCKEU RENUMIT ŞI UN GRĂJDAR SĂRAC

Dacă familiile sărace din Londra, care locuiau în case umede şi întunecoase, ar fi văzut acest grajd, ar fi fost cuprinse de invidie.

Sala lungă, cu ferestrele boltite, prin care se răspândea o lumină orbitoare, adăpostea numai pe Morning Star, deşi ar fi fost loc pentru cel puţin doisprezece cai. Pereţii erau de teracotă, iar podeaua din marmură, acoperită cu paie, pentru ca Morning Star să nu simtă răceala.

De plafon atârnau numeroase becuri electrice, iar ulucul în care se servea hrana calului, era de asemenea din cea mai fină marmură.

În clipa în care intrară baronetul şi antrenorul, un cocoşat mic şi slab se ridică de lângă calul înalt şi frumos.

Era grăjdarul, despre care vorbise antrenorul: singura fiinţă, care în afară de mister Andrew Porter, avea acces acolo. În ultimele trei săptămâni, cocoşatul fusese închis în acest grajd, împreună cu calul.

Cocoşatul avea 16 ani. Faţa îi era slabă şi palidă. Din cauza trupului său prea mic şi a cocoaşei de pe umărul drept, acest tânăr nu putuse ajunge jockeu, rămânând un simplu păzitor şi îngrijitor de cai.

Cocoşatul făcea o impresie comică, întrucât îşi pusese nişte pantaloni de călărie, care nu se aranjau pe picioarele lui slabe. Încălţase şi cizme cu pinteni. Vesta cu dungi şi jacheta roşie, pe care le îmbrăcase peste pieptul său mic şi deformat, contribuiau şi mai mult ca înfăţişarea lui să nu fie tocmai simpatică.

— »E destul de cald aici?« întrebă baronetul Mac Hollister, oprindu-se în prag. »Mi se pare că e cam răcoare!«

— »Cred că vă înşelaţi, Sir. Termometrul arată şapte grade, aşa după cum i-a prescris medicul veterinar lui Morning Star!«

— »Calul e bine curăţat!« spuse din nou Mac Hollister, uitându-se la Morning Star. »Asta o face băiatul, mister Porter?«

— »Da, Sir«, răspunse micul cocoşat, »numai mâna mea atinge pe Morning Star!«

— »A, ştii să şi vorbeşti, micule maimuţoi«, râse Mac Hollister. »Credeam până acum că eşti o maimuţă, dar văd că e vorba de un om. Ai poate şi nume de om?«

— »Da, Sir, mă numesc Isaac Prime!«

— »Eşti de mult timp în serviciul meu? Când am vizitat grajdurile din New Market, nu te-am observat pe acolo!«

— »L-am primit pe acest băiat acum trei ani, fiindu-mi milă de el«, explică mister Porter. »Mama lui e o spălătorească săracă din Londra. Singurul său sprijin era acest copil, care însă în loc să crească, a rămas pitic. M-a rugat să-l fac jockeu, dar din cauza staturii sale a fost imposibil. Totuşi, călăreşte ca un diavol. Nimeni încă n-a călărit atât

de bine ca el pe Morning Star, dar…

În acest moment, se petrecu ceva uimitor:

Isaac Prime, piticul cocoşat, se aruncă la picioarele lui Mac Hollister, implorându-l:

— »Permiteţi-mi, Sir, să călăresc eu pe Morning Star, şi vă jur că veţi câştiga derby-ul. Daţi-mi ocazia să vă dovedesc, Sir, că şi un cocoşat poate fi un foarte bun jockeu. Mă veţi face fericit nu numai pe mine, ci şi pe sărmana mea mamă!«

— »Băiatul a înnebunit!« spuse Mac Hollister supărat. »Lasă-mă în pace, maimuţoiule! Ce idee nebună!

La terenul de antrenament aşteaptă Dan Maher, jockeul cunoscut de toată lumea, care a acceptat să călărească pe Morning Star. Şi aici mă roagă un grăjdar nebun să-i cedez această cinste. Porter, ai fi putut să mă scuteşti de această comedie. Pleacă de aci, copil prost ce eşti, sau mănânci bătaie! O astfel de impertinenţă e de necrezut!«

Speriat şi dezamăgit, ca un copil căruia i se ia jucăria, Isaac Prime se refugiase într-un colţ al grajdului.

— »Să scoatem calul afară, ajută-mă!« îi ordonă antrenorul Andrew Porter, care profitând de faptul că Mac Hollister era cu spatele la ei, lovi pe sărmanul băiat cu pumnul în cocoaşă, ameninţându-l:

— »Bestie mică, mi-ai pricinuit un mare necaz. Stăpânii nu permit o astfel de purtare!

Auzi, ce idee de nebun! Să călăreşti pe Morning Star! Ha, ha, ar fi într-adevăr un spectacol original: o maimuţă călărind un cal regesc! S-ar râde mult la Epson!

Acum, şterge-o de aci«, continuă antrenorul, dezlegând calul. »Du-te la terenul de antrenament şi aşteaptă-mă acolo, căci aici nu mai am nevoie de tine!«

Un zâmbet ciudat se ivi pe buzele băiatului: un zâmbet de dispreţ şi ură. După ce cocoşatul se retrase, Porter încuie uşa grajdului, ascultând atent până nu i se mai auziră paşii.

»Morning Star, tu vei câştiga derby-ul«, spuse Andrew Porter râzând. »Vei întrece pe toţi ceilalţi cai! Am eu grijă de asta.

N-a avut totdeauna efect procedeul meu? Nu-ţi dau niciodată prea mult, ci numai doza necesară, ca să nu te prăbuşeşti înainte de cursă.

După alergări, nu vom mai avea nevoie de tine, căci pariurile vor fi câştigate. Baronetul îmi va plăti o sumă frumoasă, Lady Arabella Ryswood va deveni soţia lui, iar mister Percy Stuart, care e atât de mândru încât nici nu-mi răspunde la salut, nu va ajunge niciodată membru al »Excentric-Clubului«!«

După acest monolog, mister Andrew Porter deschise un mic dulap, care se găsea într-un perete de marmură al grajdului…

Peste cinci minute, el apăru cu Morning Star pe terenul de antrenament.

Viitorul câştigător al derby-ului părea cam nervos. Era neliniştit, lovea cu picioarele de dinapoi şi se ridica în două picioare, aşa că Andrew Porter avu mult de furcă cu el, ca să-l liniştească puţin.

»Încalecă pe Morning Star«, spuse baronetul jockeului Maher. »Înconjoară de trei ori terenul, iar eu voi cronometra iuţeala, ca să ştim la ce ne putem aştepta din partea lui Morning Star!«

Dan Maher îşi dezbracă paltonul său elegant, rămânând în pantaloni de călărie şi într-o jachetă scurtă.

Încalecă însă cam greu, deoarece calul continua să fie nervos.

Când Morning Star simţi că jockeul e în şa, se ridică în două picioare, învârtindu-se în jurul său.

»E pericol de moarte«, striga Dan Maher. »La dracu, dar ţine odată animalul, mister Porter! Nu mă aşteptam la o astfel de rezistenţă«.

— »Aşa e el totdeauna nervos înainte de a pleca«, răspunse Andrew Porter, ridicând din umeri. »Asta e poveste veche, dar din moment ce încep alergările, Morning Star o ia înaintea tuturor celorlalţi cai!«

Jocheul se străduia zadarnic să liniştească superbul animal.

După încercări istovitoare, Dan Maher fu nevoit să renunţe.

»Plimbaţi puţin calul!« spuse el celorlalţi. »Sper că se va linişti puţin«.

În acest moment, apăru micul cocoşat în faţa baronetului Mac Hollister.

— »Voi linişti eu calul, Sir, dar să-mi daţi voie să-l încalec. Animalul mă cunoaşte de mult timp şi nu va mai fi nervos dacă îl voi călări eu«.

— »Ah, tu eşti, prichindelule!«, râse baronetul. »Hai, suie-te, maimuţoiule!

Vom avea de ce râde acum, scumpă Lady Arabella.

Maimuţoiul ăsta mic mi-a propus să încalece el pe Morning Star, asigurându-mă că va câştiga derby-ul!«

Frumoasa lady privi spre micul cocoşat. Dar privirea ei reflecta mai mult milă decât batjocură.

Micul grăjdar se urcă fulgerelor în şa, alintând apoi gâtul şi coama frumosului animal.

Morning Star porni în galop pe terenul de antrenament.

Cocoşatul dovedi că e un călăreţ excelent. Călărit de el, Morning Star alerga ca vântul.

Morning Star înconjură de trei ori terenul, oprindu-se apoi tremurând în faţa baronetului. Cocoşatul sări jos de pe cal.

— »O viteză fenomenală!« spuse baronetul Mac Hollister, punându-şi cronometru de aur în buzunar.

Nu voi divulga nimănui acest secret. Felicitările mele, Dan Maher! Dumineca viitoare vei fi din nou cel mai sărbătorit jockeu din Anglia. Triumful d-tale va fi transmis prin radio în toată lumea. America şi

Australia vor şti că ai câştigat marele premiu, călărind calul meu!«

— »Dar eu?« exclamă cocoşatul Isaac Prime, ridicând rugător ochii săi mari şi negri spre baronet. »V-aţi convins singur, Sir, că nimeni nu poate călări ca mine pe Morning Star. Nu fiţi atât de nemilos, Sir. Îngăduiţi ca duminică să încalec eu pe Morning Star! Trebuie s-o faceţi, Sir…«

— »Neruşinatule!« strigă Mac Hollister, ameninţându-l cu cravaşa. »Îndrăzneşti să-mi vorbeşti astfel? Cară-te de aici! Nu mai am nevoie de serviciile tale! Porter, dă-l afară din serviciu!«

Micul cocoşat se dădu înapoi, intimidat.

Era palid şi îşi încleşta pumnii, iar corpul său mic se cutremura ca de friguri.

— »Mă goneşti ca pe un câine!« — murmură el cu vocea slabă şi tremurândă«.

»Pe mine, care am îngrijit zi şi noapte de Morning Star, pe mine care-l iubesc…«

— »Pleacă de aici!« ţipă Mac Hollister. »Goneşte-l, Porter, nu vreau să-l mai văd!«

— »Ai înnebunit!« spuse Andrew Porter cocoşatului, apucându-l de umeri şi împingându-l.» Ce te-a apucat? Vei rămâne acum pe drumuri şi muritor de foame!«

Cu o smucitură puternică, la care nimeni nu s-ar fi aşteptat, Isaac Prime se eliberă din braţele antrenorului, spunând apoi tare aşa că baronetul auzi fiecare cuvânt:

»Derby-ul nu e câştigat încă! Eu, micul maimuţoi, vă voi dovedi, mister Hollister, că aţi greşit socotelile. Ne vom revedea, mister Mac Hollister, duminica viitoare la Epson şi veţi vedea că derby-ul va fi câştigat de un alt cal!«

Baronetul îngălbeni la auzul acestor ameninţări ale micului cocoşat.

III. COLETUL MISTERIOS

După sosirea sa în Anglia, Percy Stuart se instalase, împreună cu cameristul său, la un hotel elegant din Londra.

Mai erau trei zile până la alergările cu prilejul cărora Percy Stuart trebuia să rezolve cea de-a patra misiune.

Bătuse miezul nopţii, când tânărul american, care se găsea în camera sa de la hotel, îşi întrerupse lectura unei cărţi distractive.

Se gândi la dificultăţile noii sale misiuni şi deveni neliniştit. Va reuşi oare să rezolve cea de a patra problemă din şiragul celor 197, de a căror bună soluţionare depindea primirea sa în clubul »Excentric«? Îşi dădea prea bine seama că, de asta dată, are prea puţine şanse de reuşită.

Cum va putea oare să învingă un cal atât de excepţional, cum e Morning Star?! Şi când se mai gândea că acest cal va avea în şa pe Dan Maher, cel mai renumit jockeu din lume! E posibil oare ca el, Percy Stuart, pe un cal oarecare, să se măsoare la alergări cu un jockeu ca Dan Maher, călare pe Morning Star?«

O uşoară bătaie la uşă întrerupse firul gândurilor tui Percy.

— »Tu eşti Johnny? Ce vrei?«

— »A sosit chiar acum un curier, care a adus o scrisoare. Pare să fie de la aceeaşi persoană, care în ultimele două zile a mai trimis şapte scrisori, cu un conţinut atât de enigmatic«.

— »Un nebun, care mă urmăreşte mereu«, spuse enervat Percy Stuart, deschizând uşa. »Într-adevăr, încă o scrisoare de la aceeaşi persoană misterioasă. Sunt sigur că are exact acelaşi conţinut ca şi celelalte şapte, pe care le-am aruncat la coş! Dă-mi-o s-o văd, Johnny!«

Percy deschise plicul, scoţând o foaie de hârtie murdară, pe care o mână copilărească şi stângace mâzgălise următoarele rânduri:

«Mister Percy Stuart!

Dacă vrei să devii membru la »Excentric-Club«; dacă vrei să învingi pe ambiţiosul d-tale adversar, baronetul Mac Hollister, atunci inserează următorul răspuns în ziarul »Daily Mail«: Maimuţa este bine-venită!«

— »Să ia dracul pe această maimuţă încăpăţânată!« spuse Percy Stuart enervat, rupând scrisoarea. »Sunt convins că toate scrisorile mi le trimite baronetul Hollister, ca să-şi bată joc de mine!

Nu va reuşi însă! Nu voi răspunde la această scrisoare după cum n-am răspuns nici la celelalte şapte.

Şi acum, dragă Johnny, vreau să mă culc. Mi-ai pregătit tabletele de bromural?«

— »Sunt pe noptieră«, răspunse cu o voce tremurândă credinciosul camerist. »Vă conjur însă, mister Stuart, să nu abuzaţi de acest calmant. Vă veţi distruge nervii şi nu veţi mai putea adormi niciodată fără de astfel de medicamente!«

— »Vreau să dorm, dragul meu Johnny«, spuse Percy Stuart cu vocea stinsă. »Te asigur că, foarte curând, voi avea parte de somnul cel bun şi adânc, fără de deşteptare!

Dar tu să n-ai nicio teamă, dragul meu, căci în testamentul meu am avut grijă de bătrâneţile tale!«

— »Dumnezeule mare! Vorbiţi de un testament, dv. care sunteţi tânăr şi bogat. Cum de vă puteţi gândi la moarte?«

— »Dar ce-mi rămâne altceva de făcut?« răspunse Percy Stuart. »Trebuie, dragul meu Johnny, căci peste trei zile are loc derby-ul de la Epson. Morning Star, calul neîmpăcatului meu duşman Mac Hollister, va ieşi învingător, aşa că toate speranţele mele se vor prăbuşi!«

— »Dar nu mai există oare niciun mijloc ca să-l înfrângeţi pe mister Hollister? Sunteţi doar nespus de bogat şi puteţi cumpăra un cal, care să întreacă pe Morning Star!«

— »Chiar dacă aş pune la bătaie întreaga mea avere, e imposibil să găsesc pe întreg pământul un cal superior lui Morning Star. Antrenorul meu mi-a spus-o sincer, că niciunul din caii mei nu e în stare să întreacă pe Morning Star, calul baronetului.

De aceeaşi părere sunt toţi proprietarii de grajduri şi toţi jockeii cu care am vorbit în ultimele zile. Nu mai am nicio speranţă! Acum, vreau să dorm, Johnny!«

În acest moment, se auzi sunând telefonul.

— »Ce s-o fi întâmplat?« întrebă Johnny.

»Dacă îmi permiteţi, mă duc să văd eu ce vrea portarul hotelului la o oră atât de înaintată«, se oferi credinciosul camerist.

»Poate că a sosit telegrama vreunui negustor de cai, care a găsit un cal potrivit pentru dv.!«

— »Du-te, Johnny«, răspunse Percy Stuart cu un zâmbet trist. »După ce vei afla despre ce e vorba, vino să-mi comunici!«

Cameristul părăsi camera, iar Percy Stuart încercă din nou să continuie lectura.

»De fapt, e o laşitate din partea mea să mă gândesc la aşa ceva!« îşi spuse Percy. »Dar nu-mi rămâne altceva de făcut, căci nu mă pot expune batjocurii unei lumi întregi. Toate ziarele s-au ocupat de misiunea, pe care am primit-o din partea »Excentric-Clubului«. Numele meu e acum cunoscut în toată lumea... Ah, ai venit, dragă Johnny? Dar ce-mi aduci? Un coş?«

— »Da, un coş trimis chiar acum de la poştă. Poartă menţiunea:

»Foarte urgent, deschideţi-l imediat!«

Johnny puse coşul jos şi luând un foarfece de pe masă, întrebă:

— »Să tai pânza în care e învelit coşul?«

— »Nu mă interesează conţinutul acestui cos, căci nici într-un caz nu voi găsi un cal de curse înăuntru. Lasă-l până mâine!«

— »Vă rog, deschideţi!« se auzi o voce din coş. »Dacă veţi face aceasta, vă asigur că duminică veţi câştiga derby-ul!«

Scoţând un ţipăt de spaimă, cameristul făcu o săritură înapoi. Percy Stuart, care şi el pălise, luă repede un foarfece şi deschise pânza coşului.

În clipa următoare, se dădu înapoi, buimăcit.

Din fundul coşului, îşi făcu apariţia un omuleţ cocoşat, îmbrăcat în costum roşu de jockeu.

— »Dar cine eşti tu?« întrebă Percy Stuart uimit.

— »Daţi-mi voie să mă prezint«, răspunse piticul cu o voce subţire. »Mă cheamă Isaac Prime şi am fost până de curând grăjdarul baronetului Mac Hollister!«

— »Şi ce te-a făcut să pătrunzi într-un mod atât de curios în camera mea? Sper că n-ai venit să mă spionezi?«

— »Nu, nici într-un caz!«

— »Ei bine, atunci ieşi afară din coş şi spune repede ce doreşti!«

— »Vreau să vorbesc cu dv. între patru ochi, Sir!«, răspunse Isaac Prime, ieşind din coş şi luând loc pe un scaun.

— »Nu vrei să vorbeşti în faţa bătrânului şi credinciosului meu camerist? Johnny, retrage-te, te rog!«

— »Very well, Sir, dar vă conjur să fiţi prudent. Nu m-aş mira deloc ca micul cocoşat să fie un diavol venit acum din iad!«

— »Nu vorbi prostii, Johnny. Lasă-ne singuri!... Ei bine«, se adresă Percy băiatului, »ce doreşti?«

— »Să vă salvez, Sir!«

— »Să mă salvezi tu? Dar ce pericol mă ameninţă?«

— »Nu sunteţi oare în pericol de a nu fi primit ca membru la »Excentric-Club«?«

— »Dar cum de-ai aflat asta, băiete?«

— »Am surprins o convorbire a baronetului Mac Hollister, care vorbea cu antrenorul său, mister Porter, despre d-ta!«

— »Ai servit deci la grajdul lui Mac Hollister? Ai văzut poate şi pe faimosul său cal, Morning Star?«

— »L-am văzut zilnic«, răspunse repede cocoşatul. »Mai mult încă: am dormit în fiecare noapte lângă el. Numai eu l-am hrănit pe Morning Star şi nimeni nu-l cunoaşte mai bine decât mine!«

— »Spune-mi deci«, întrebă Percy Stuart, »e într-adevăr Morning Star de neînvins? Dar de ce zâmbeşti atât de ironic, piticule? Ce înseamnă asta?«

— »Aceasta înseamnă că Morning Star nu va câştiga derby-ul şi că dv., Percy Stuart, veţi fi învingătorul, dacă vă veţi prezenta la curse cu unul din cai dv., care se numeşte Iron King.«

— »Dragă băiete, îţi baţi joc de mine! Iron King e cel mai prost cal din grajdul meu. Până acum, n-am reuşit să câştig cu el nici cea mai neînsemnată cursă.«

— »Totuşi, de data aceasta, Iron King va învinge pe Morning Star!«

— »Mă faci să înnebunesc, tinere! Vorbeşte mai precis, căci nici nu-ţi poţi închipui cum te voi răsplăti, dacă îmi vei ajuta să câştig derby-ul!

Dar minunea asta nu e posibilă«, continuă Percy Stuart din nou disperat. »Cum ar fi posibil să înving, din moment ce Morning Star va fi călărit de Dan Maher, renumitul jockeu, care până acum n-a pierdut nicio cursă!«

— »Aveţi dreptate, Sir«, răspunse Isaac Prime. »Vă jur însă, că Morning Star n-ar fi câştigat niciodată, dacă…«

— »Ei, dacă?« întrebă Percy Stuart cu vocea tremurândă şi presimţind că va auzi o destăinuire foarte interesantă.

— »…dacă Andrew Porter, antrenorul baronetului Hollister, n-ar fi cel mai neruşinat înşelător din New Market!«

— »Vrei să spui că antrenorul lui Mac Hollister se foloseşte de mijloace nepermise pentru a-şi face calul rezistent? Ştiu că există astfel de mijloace artificiale şi secrete. Modul de a le întrebuinţa se numeşte »dopping«!«

— »Aşa e, Sir! Eu, care am dormit lângă Morning Star, îngrijindu-l zi şi noapte, vă asigur că acestui cal i s-au injectat substanţe nepermise înaintea fiecărei alergări.

Bătrânul antrenor are un preparat, pe care-l ţine ascuns într-un dulap din grajdul lui Morning Star. În grajd, n-are însă voie să intre nimeni.

Dacă reuşim să ne procurăm preparatul secret al lui Porter, vă asigur că Morning Star va fi învins de Iron King, căruia îi vom da o doză din acest preparat.

Iron King va câştiga derby-ul!«

La auzul acestor cuvinte, bucuria lui Percy Stuart fu nespus de mare.

Cu un strigăt de veselie, ridică pe micul cocoşat de pe scaun, purtându-l în braţe prin cameră.

— »Dumnezeu mi te-a trimis, Isaac Prime, ca să fii salvatorul meu! Ne vom procura preparatul lui mister Porter, iar Iron King va câştiga derby-ul. Pe tine te voi face primul meu jockeu şi vei primi un salariu de zece mii de lire!«

— »Aveţi, vă rog, bunăvoinţa şi aşezaţi-mă jos pe covor!«, spuse Isaac Prime cu ochii strălucitori de bucurie.

— »Îţi voi rămâne veşnic recunoscător, dragul meu băiat«, spuse Percy Stuart. »Dar explică-mi acum, ce te-a făcut să vii la mine. Doar nu ne cunoşteam până astăzi. Mi-ai destăinuit acest secret din ură sau din dorinţa de răzbunare împotriva lui Hollister?«

— »Da, Sir«, răspunse cu glasul tremurând micul cocoşat. Vreau să mă răzbun, Sir, împotriva lui Mac Hollister, care şi-a bătut joc de mine şi m-a lovit fără de milă!«

— »Asta e, deci!« spuse Percy Stuart îngândurat, privind cu milă pe micul cocoşat, care tremura din tot corpul.

IV. DERBY-UL ENGLEZ

Uşa grajdului în care se găsea Morning Star se deschise încet.

Era în noaptea de sâmbătă spre duminică. Peste câteva ore urma să aibă loc derby-ul englez.

O noapte grea şi înăbuşitoare se abătuse peste New Market, ca în preajma unei furtuni.

Era atât de întuneric, încât nu puteai să vezi nimic înaintea ochilor. Cerul acoperit de nori negrii şi liniştea profundă anunţau o furtună.

Uşa grajdului se deschise încet şi două umbre se strecurară înăuntru.

Dacă vreun poliţist ar fi întâlnit pe cei doi indivizi, i-ar fi somat cu revolverul în mână să se legitimeze, întrucât putea crede că sunt doi apaşi din Whitechapel.

Totuşi, cei doi oameni n-aveau o înfăţişare neglijentă. Din contra: purtau paltoane lungi de stofă fină, iar în cap aveau caschete, după cum obişnuiau grăjdarii din New Market.

Părea însă suspectă grija lor de a se mânji cu praf de cărbune pe faţă şi de a purta mănuşi pe mâni.

Cei doi inşi, deschiseră cu precauţie uşa grajdului; se opriră un moment şi apoi, ascultând cu atenţiune, închiseră uşa în urma lor.

Unul din ei, cel mai înalt şi zvelt, scoase o lanternă electrică din buzunar, cu care lumină grajdul.

Morning Star dormea întins pe paiele din grajd.

Lângă cal dormea mister Porter, instalat într-un aşternut moale. Deşi avea un revolver alături, antrenorul nu părea periculos. Un puternic miros de alcool dovedea că se îmbătase.

Antrenorul dormea profund, scoţând sforăituri şi stinghind somnul lui Morning Star, căci animalul tresărea mereu nervos.

— »Unde e dulapul?« întrebă tânărul înalt şi zvelt pe celălalt, care părea un pitic. »Unde e dulapul în care se găseşte preparatul misterios?«

— »’Colo!« răspunse Isaac Prime, căci el era piticul.

»O să-l puteţi deschide tot atât de uşor, Sir, ca şi uşa cea mare a grajdului?«

— »Nu există niciun lacăt«, răspunse Percy Stuart, »care să reziste minunatei chei ce mi-a făcut-o un fierar italian. Cheia aceasta o pot mări sau micşora, după cum am nevoie, făcându-mi servicii nepreţuite!

Dulapul e însă prea înalt şi nu mă pot urca pe un scaun, căci zgomotul ar trezi din somn pe mister Porter!«

— »Şi chiar dacă se trezeşte«, întrebă Isaac Prime, »ne vom lăsa oare stingheriţi?«

— »Nicidecum«, răspunse Percy Stuart încet. »Ar fi însă mai bine să ne ajungem scopul, fără a ne mai folosi de cloroform.

Vino, micule, suie-te pe umerii mei şi deschide uşa dulapului!«

Isaac Prime se căţără pe umerii lui Percy Stuart şi nu dură mult până ce uşa dulapului fu deschisă.

— »Aici e misterioasa farmacie a lui Andrew Porter. În sticla asta se găseşte preparatul«, spuse băiatul.

— »Ce culoare are?« întrebă Stuart încet.

— »E limpede ca apa!«

— »Admirabil, atunci e foarte uşor! Toarnă conţinutul în sticluţa pe care am adus-o eu!«

Isaac Prime luă prudent sticla din dulap şi turnă conţinutul acesteia în cealaltă sticluţă, pe care Percy Stuart o scosese din paltonul său. După ce sticluţă fu umplută cu preţiosul preparat, Percy o ascunse din nou în buzunarul său.

Apoi, tânărul american scoase din celălalt buzunar al paltonului o a doua sticluţă, conţinând apă curată.

— »Cu aceasta, vei umple sticla pe care ai deşertat-o. Să nu torni însă mai mult decât a fost înainte, pentru ca Porter să nu bănuiască nimic!«.

— »Ţin perfect minte cât lichid a fost înăuntru«, răspunse Isaac Prime. »Voi umple sticluţa, punând-o apoi la locul ei«.

— »Încuie acum dulapul. Aşa, e bine! Dă-te acum jos, băiete!

Avem tot ce ne trebuie«, continuă Percy Stuart. »Andrew Porter doarme dus şi nici nu bănuieşte că i-am luat elixirul preţios, datorită căruia a avut atâtea succese ca antrenor!

Şi acum, să plecăm! Sper că vom ieşi tot atât de bine din New Market, după cum am intrat!«

Lumina lanternei se stinse, iar cele două umbre întunecate dispărură după uşa grajdului, pe care o închiseră însă cu grijă în urma lor.

În apropiere de grajd, aştepta un automobil. Percy Stuart se urcă, aşezându-se la volan, iar cocoşatul luă loc lângă el.

Automobilul dispăru în întunericul nopţii.

....

Derby-ul englez la Epson!

Încordarea numerosului public ajunsese la culme. Avuseră loc primele trei alergări şi acum urma derby-ul.

Pe butoaie, lăzi, scaune şi mese se urcase mulţimea curioşilor. Pariurile se încheiau cu înfrigurare.

»Doi şilingi pe Morning Star!« se anunţă la ghişeele de pariuri.

— »E o neruşinare«, se auziră zeci de strigăte, »asta înseamnă că dacă Morning Star câştigă, se va plăti pentru zece şilingi, numai douăzeci de şilingi!«

— »Ce vorbiţi prostii!«, izbucniră alte voci. Cum dacă? «E sigur că Morning Star va câştiga derby-ul! Nu există niciun cal care să se poate măsura cu calul lui Mac Hollister!«

— »Bravo, aşa e, Morning Star va învinge! Pariez pe Morning Star!«

— »Şi eu, şi eu, şi eu!«

— »Zece şilingi pe Morning Star, o sută. De şilingi!«

Ghişeele erau asaltate de mulţimea care paria pe Morning Star.

Deodată, îşi făcu apariţia un domn bătrân, care părea să fie străin, căci se interesa de şansele de câştig ale lui Iron King.

»Trebuie să fie nebun!« spuse un tânăr râzând. »Uitaţi-vă la el, vrea să parieze pe Iron King!«

Bătrânul, care avusese ideea absurdă de a paria pe Iron King, fu asaltat de oferte sub orice preţ.

»Nemaipomenit!« exclamă un gentleman gras. »Nu mi-a fost dat să mai văd la alergări un cal atât de prost ca Iron King!

Proprietarul grajdului, mister Stuart, n-a câştigat până acum nicio cursă cu Iron King. Rabla asta a fost totdeauna bătută. Ha, ha, bine că se mai găsesc şi oameni proşti care să parieze pe acest cal!«…

Walford, antrenorul lui Percy Stuart, se îndreptă spre patronul său, întrebându-l încet:

— »Sir, insistaţi ca Iron King să ia parte la derby? Vă rog, gândiţi-vă bine şi nu vă expuneţi unui blamaj!«

— »N-am nicio frică, Walford! Se va face poate haz pe socoteala mea, dar am cel puţin satisfacţia că la aceste curse vor fi reprezentate culorile grajdului meu!«

— »Dar mai gândiţi-vă, Sir, că micul cocoşat călare pe Iron King, va fi ca o maimuţă călare pe o cămilă!«

— »Isaac Prime e jockeul meu şi mă mândresc cu el! Iată-l că vine!« spuse Percy Stuart. »Lasă-mă cu el, Walford, vreau să-i spun câteva cuvinte de încurajare«.

Percy Stuart se apropie de calul său. Iron King nu prea făcea impresie bună, căci era gras, avea părul de culoare spălăcită şi nici nu se putea ţine bine pe picioare.

— »All right, Prime«, se adresă el băiatului. »I-ai dat doza?«

— »Da, Sir. Ţine-ţi vă rog acum jobenul, ca să ascund instrumentul!«

Percy Stuart întinse jobenul, în care cocoşatul aruncă micul înjector, cu care, spre o mai bună precauţie, administrase calului o nouă doză din preparatul misterios. Apoi, Percy Stuart îşi puse râzând jobenul în cap.

— »Succes, Isaac Prime!«

— »Să n-aveţi nicio grijă, Sir! Vom câştiga derby-ul!«

Un râs dispreţuitor izbucni în spatele lui Percy Stuart. Întorcându-se, tânărul american văzu pe Mac Hollister în mijlocul unui grup de

sportsmeni.

— »E într-adevăr un cal minunat!« spuse Mac Hollister batjocoritor, arătând spre Iron King. »E un cal minunat, dar nu pentru curse, ci ca să care căruţele cu gunoi!«

— »Faci un pariu cu mine, că d-ta după această cursă, domnule baronet Mac Hollister, vei fi dispus să vinzi pe Morning Star pentru câţiva funzi, unui căruţaş de gunoi?«

Pariul nu se mai încheie, căci în aceeaşi clipă se auzi semnalul de pregătire.

Isaac Prime vru să se îndrepte cu calul său spre teren, dar secretarul »Jockei-clubului« îl opri, spunând tare:

— »Baronetul Hollister protestează contra participării lui Isaac Prime, pentru motivul că, potrivit regulamentului, fostul său grăjdar nu poate călări pe calul unui alt proprietar de grajduri, înainte de a fi trecut şase luni de la darea lui afară din primul serviciu«.

— »E prevăzut acesta în statute?« întrebă Percy Stuart.

— »Da, regulamentul şi statutele prevăd această dispoziţiune, mister Stuart!«

— »Mă aşteptam să-mi faceţi figura«, spuse Percy Stuart. »Descalecă, Isaac! Voi călări eu!«

Tânărul american îşi scoase repede paltonul, rămânând în costumul de jockeu, care avea culorile grajdului său: tunica galbenă şi şapca albastră.

Apoi, răzând, încalecă pe Iron King şi porni după ceilalţi cai.

Mai întâi, toţi caii fură plimbaţi prin faţa publicului; iar după câteva minute erau la start; gata de plecare.

»Îmi pare foarte rău, dragă Isaac, că nu vei calări!«, se auzi o voce lângă Prime. Acesta, întorcându-se, văzu lângă el pe Lady Arabella Ryswood.

Isaac Prime nu răspunse niciun cuvânt, ci porni spre teren. Privea melancolic spre cai.

Alergarea începu.

Morning Star porni ca vântul, călărit de Dan Maher, plasându-se repede în frunte.

Iron King rămase în urmă. Era evident, că nu se putea ţine de Morning Star.

Morning Star se menţinea înaintea tuturor. Toate şansele erau de partea lui.

»Câştigă Morning Star! Morning Star!! Ura!«, se auzeau strigătele entuziaste ale publicului.

Isaac Prime observă că Dan Maher, care părea obosit, îşi lovea sălbatec calul, cu cravaşa şi cu pintenii.

Până la ţintă, mai erau numai 200 de yarzi.

Deodată, mulţimea izbucni în noi strigăte.

Un alt cal, aparţinând lordului Rotschild, o luase înaintea lui Morning Star, întrecându-l cu mult.

Acum se dovedi însă măiestria de jockeu a lui Dan Maher. Deşi calul său era cu totul obosit, reuşi să câştige din nou teren. Regele jockeilor fu din nou în frunte.

»Înainte, Dan Maher, înainte, Morning Star!« urla mulţimea.

La un moment dat însă, strigătele de entuziasm ale mulţimii amuţiră. Se făcu tăcere, timp de câteva clipe, auzindu-se numai galopul cailor. Dar numai o clipă! Căci imediat apoi izbucniră vociferări şi huiduieli, arătând mânia şi dezamăgirea publicului.

Alături de Morning Star apăru un alt cal, în şaua căruia se găsea un jockeu cu tunica galbenă şi şapca albastră, culorile grajdului lui Percy Stuart.

»Iron King! Iron King câştigă! O minune! Iron King!«

Iron King, într-o viteză nebună, o luă înaintea tuturor celorlalţi cai, lăsându-i în câteva clipe cu mult în urmă. După un ultim efort, Iron King ajunse primul la ţintă.

Câştigase derby-ul!

Cumplita dezamăgire a celor ce pariaseră pe Morning Star fu urmată de un entuziasm general pentru Iron King.

Se auziră mii de strigăte:

»Iron King! Iron King a câştigat derby-ul! Trăiască Iron King!«

Percy Stuart coborî din şa, încredinţând calul antrenorului său. Acesta se uita zăpăcit la Percy, nevenindu-i să creadă minunea. Percy Stuart îi şopti:

»Du calul în grajd, căci nu va mai alerga niciodată!

Pe d-ta te voi răsplăti regeşte, căci eşti un antrenor excelent. N-am să-ţi uit niciodată devotamentul. Îţi mulţumesc, Walford!«

Walford clătină din cap, uimit de cele întâmplate.

La ghişeele de pariuri era o jale. Numai bătrânul, care pariase cu sume mari pe Iron King, era vesel şi mulţumit.

Triumful lui Iron King adusese o avere enormă bătrânului. Acesta însă, care nu era altul decât bătrânul camerist al lui Percy Stuart, împărţi toţi banii, potrivit ordinului stăpânului său, săracilor din Londra şi din New York. Antrenorul Walford şi bătrânul camerist avură şi ei parte de câte o sumă mare de bani din aceasta avere. O însemnată sumă reveni apoi lui Isaac Prime, care putu astfel să ofere un trai fără de griji bătrânei sale mame.

Baronetul Mac Hollister părăsi pe furiş oraşul. Mulţimea se pregătise să-l linşeze, bănuind că toate victoriile anterioare ale lui Morning Star fuseseră câştigate prin înşelăciuni.

Andrew Porter nu scăpă însă aşa de uşor ca stăpânul său. Mulţimea îl bătuse cumplit, aşa că seara se găsea în pat, cu capul bandajat şi cu nasul umflat. Se consola însă cu o sticlă de vin.

După ce-şi scoase costumul de jockeu, Percy Stuart găsi în garderoba sa o scrisoare, pe care-o deschise şi o citi:

A patra misiune

Mister Percy Stuart se va întoarce imediat în America.

Renumitul echilibrist Blondin a anunţat că în ziua de 21 august va trece pe o sârmă peste cascadele Niagarei, purtând un om pe umerii săi.

Până acum, nu s-a găsit nicio persoană curajoasă, care să se expună unei primejdii de moarte, primind să se lase dusă pe umerii lui Blondin peste Niagara.

Mister Percy Stuart va fi acela care se va oferi în acest scop.

»Excentric-Club«.

---- VA URMA ----